

ÉVES BESZÁMOLÓ JELENTÉS

2004/2005

HELSINKI

GROSSCHMID PÉTER

tudományos és technológiai (TÉT) attasé

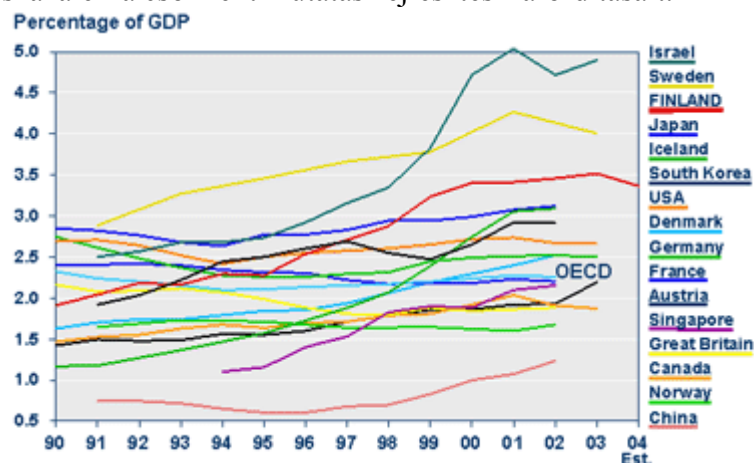

1. Finnország tudományos és technológiai rendszerének fő jellemzői

1.1. A finn TÉT politika fő ismérvei

A Nemzeti Innovációs rendszer fő célkitűzései az elmúlt év során nem változtak. A hangsúlyok némileg eltolódtak, elsősorban a nemzetközi együttműködés fejlesztése és bővítése irányában. A döntéshozókat leginkább foglalkoztató téma a globalizáció Finnországra gyakorolt hatása. Mind a parlamenti képviselők, mind a kormány tagjai egyetértenek abban, hogy a globalizációs folyamatból Finnországnak akkor származhat előnye, ha a kihívásoknak elébe mennek, és mindent megtesznek az ország versenyképességének megtartásáért. Tavaly év végén a Pénzügyminisztérium koordinálása mellett a kormány megbízásából született egy jelentés (*Report on Finland in the Global Economy: Competence, openness and regeneration as Finland's globalization strategy*), amely a helyzet elemzésén túlmenően ajánlásokat fogalmaz meg a kormány számára. A SITRA finn nemzeti innovációs alap (csúcstechnológiai kockázatitőke-alap) által felkért szakértők is megfogalmazták ajánlásaikat, a Tekes és a Finn Akadémia pedig finanszírozási stratégiát készített. A jelentések egybehangzóak abban a tekintetben, hogy Finnország nem képes versenyezni az olcsó munkaerőt kínáló országokkal, viszont az ország nemzetközi versenyképességének megőrzése érdekében szükség van az oktatás, elsősorban a felsőoktatás, valamint a tudományos kutatás és a műszaki fejlesztés további erőteljes támogatására és fejlesztésére.

A parlamenti pártok és az egymást követő kormányok között egyetértés van az innováció támogatásáról, ami látszik az állami támogatásoknak a 80-as évek eleje óta gyakorlatilag töretlen – a 90-es évek elejének gazdasági válsága idején is tartó – növekedésén is. A teljes gazdaság GDP-arányos K+F ráfordításai az elmúlt két évben stagnálnak, mivel a GDP növekedésének ütemével nem tartottak lépést az innovációs kiadások. Ez részben a Nokia költségcsökkentő intézkedései miatt alakult így, mivel a multinacionálissá növekedett cég a nagyobb osztalékok kifizetése érdekében az árbevétel 12 százalékáról fokozatosan 9 százalékra csökkentette kutatás-fejlesztési ráfordításait.

A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács ajánlásában, amelyet a kormány határozat rangjára emelt következetesen javasolja a ráfordítások növelését, ám azzal egyidőben az állami innovációs rendszer átszervezését is.

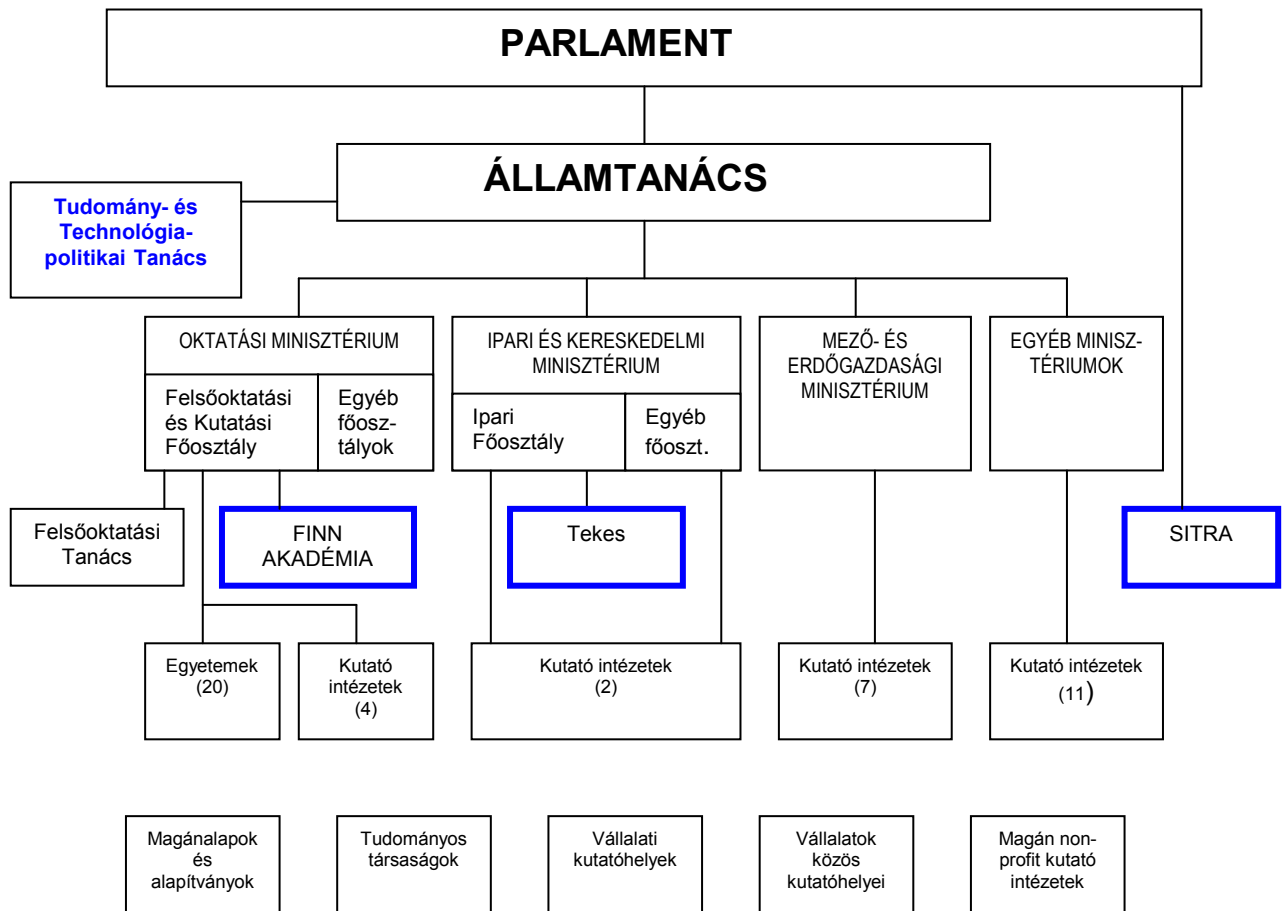
A kormányhatározat, amely a finn innováció legfontosabb jelenlegi dokumentuma (1. melléklet) 28 pontban foglalja össze a teendőket, kiterjed az innovációs rendszer egészét illető kérdésekre, a döntéshozatali mechanizmusra és a koordináló szervezetek működésére, az egyetemek és főiskolák tevékenységére, az ágazati kutatás és az állami kutatóintézetek szerepére, valamint a közvetítő szervezetekre. A kormányhatározat külön rendelkezik a végrehajtás ellenőrzéséről és értékeléséről.

Az innovációpolitika legfőbb célja az ország versenyképességének megőrzése a fenntartható jólét biztosítása mellett.

1.2. A K+F és innováció rendszere, intézményi és finanszírozási struktúrái, jogszabályi keretei

A K+F intézményrendszer fő elemei és azok egymáshoz való viszonya az elmúlt évben nem változott, amint a következő oldalon levő ábrán látható. A finn tudománypolitika legfőbb irányító és ajánlásokat tevő szerve a **Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács**, amelyet 1987-ben hoztak létre, az 1963-tól működő Tudománypolitikai Tanács utódszervezeteként. A Tanács segíti az államtanácsot (kormány + köztársasági elnök) és a szakminisztereket a tudomány- és technológiapolitikai döntések előkészítésében. A Tanács törvényben rögzített legfontosabb feladatai:

- A K+F politika irányítása, országos szintű koordinálása és előterjesztések készítése a kormány számára.
- A tudományos kutatás és oktatás általános fejlesztése. Jelentéseket készít és terveket dolgoz ki a kormány számára, valamint a legkülönbözőbb területeken nyomon követi a fejlesztéseket és a kutatási szükségleteket.
- Foglalkozik a legfontosabb nemzetközi tudományos és technológiai együttműködésekben való finn részvétellel.
- Javaslatokat tesz a K+F keretek elosztására a különféle tárcák között, illetve ezen alapok különböző területekre való allokálásával.
- Alkalmazza a területét érintő törvényeket, részt vesz a törvényelőkészítő munkában.

Tekes = Technológiafejlesztési Központ
 SITRA = Nemzeti K+F Kockázati Tőkealap

A finn K+F irányítás struktúrája

2000. január 1. óta a Tudomány- és Technológia-politikai Tanács a következő összetételben látja el feladatát: elnöke a miniszterelnök, alelnökei a felsőoktatásért és kutatásért felelős miniszter és a kereskedelmi és ipari miniszter, további tagjai a pénzügyminiszter, a közlekedési és hírközlési miniszter, az egészségügyi és népjóléti miniszter, a környezetvédelmi miniszter, valamint a tudományos és műszaki fejlesztési területről tíz elismert személy. A tagok között képviselteti magát a Finn Akadémia, a Technológiafejlesztési Központ (Tekes), a legnagyobb egyetemek, az ipar, illetve a szakszervezetek szövetsége.

A kutatás-fejlesztés területén a legfontosabb állami feladatokat viselő tárcák az Oktatási Minisztérium, a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium, valamint a Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium.

A technológiai (alkalmazott) kutatásokat szolgáló költségvetési támogatás főként a **Tekes (Technológiafejlesztési Központ)** csatornáin keresztül jut el a vállalati és egyéb kutatóhelyekre és fejlesztőlaboratóriumokba. Ezen túlmenően a Tekes fontos szerepet

játszik abban, hogy finn kutatókat bekapcsolja a nemzetközi K+F együttműködésekbe. Az EU-hoz való csatlakozás óta fokozott hangsúlyt fektetnek az ipar, a kutatóintézetek és az egyetemek közötti együttműködés fejlesztésére, valamint ennek nemzetközivé tételére. Minthogy a Tekes törvényben meghatározott alapfeladata a finn ipar technológiai színvonalának folyamatos emelése, a finn termékek nemzetközi versenyképességének javítása, az intézmény támogatja a versenyfázis előtti technológiai fejlesztést. A támogatás lehet kölcsön vagy támogatás jellegű, vagy a kettő kombinációja. Általában követelmény a támogatást kérő cég legalább 50 százalékos hozzájárulása a teljes fejlesztési költséghez.

A Tekes szervezeti felépítése az előző évhez képest nem változott.

A Tekes igazgatótanácsának elnöke a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium főosztályvezetője, helyettese a Nokia Mobile Phones műszaki igazgatója. A tanács tagjai a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium, az Oktatási Minisztérium, a szakszervezetek, munkáltatók szövetsége, a Pénzügyminisztérium és a Stakes (Szociális és Egészségügyi Kutatási Központ) képviselői, valamint a Tekes főigazgatója és a Tekes dolgozóinak képviselője. A főigazgatót egy technológiai tanácsadó testület is segíti munkájában, ennek tagjai a főhatóságok és a nagyvállalatok képviselőin kívül a munkavállalói szervezetek küldöttei.

A Tekes jelenlegi főigazgatója **Veli-Pekka Saarnivaara**

A Tekes működteti a COST és EUREKA titkárságot, valamint a Finn EU K+F Titkárságot, amely magában foglalja az Innovációközvetítő Központot (*Innovation Relay Centre*), az Euro Info Centre Tekes és a Finnish OPET Centre irodákat.

A nemzetközi főosztály irányításával a világ öt pontján – Brüsszelben, Washingtonban, San Joséban, Tokióban és Pekingben – működik a Tekes TÉT-attaséi hálózata. A pekingi irodát 2003-ban nyitották meg a finn csúcstechnológiai ipar ázsiai beruházásainak hatására, és a finn ipar térségbeli pozícióinak további erősítése érdekében. Ehhez kapcsolódik a finn Kereskedelmi és Ipari Minisztérium hároméves kampánya is, amelyet Kínában indított Finnország megismertetése érdekében. Az első évben a kampány az országról szóló általános ismereteket kívánja erősíteni, többek között a finn ipar, gazdaság, kutatás-fejlesztés, kultúra, oktatás és környezetvédelem terén, a következő két évben pedig a finn vállalkozásokra összpontosít. A brüsszeli iroda illetékessége az EU mellett kiterjed a Benelux térség egészére is. Az egyes irodák létszámát a reláció és a régió fontossága határozza meg, az attasék szakismeretei kiegészítik egymásét, és lefedik a régió K+F specialitásait. Belföldön a korábbi regionális Tekes irodák a Foglalkoztatási és Gazdaságfejlesztő Központok részei, azok technológiai osztályaként. A 14 részleg juttatja el az érdeklődőkhöz a Tekes és a nemzetközi hálózatok szolgáltatásait.

A Tekes központjában 240-en dolgoznak, a külföldi irodákban 18-an, a regionális irodákban pedig összesen 62-en.

A Tekes megalapítása (1983) előtt a műszaki fejlesztés támogatását a Nemzeti K+F Kockázati Tőkealap (**SITRA**) végezte. Az akkor még a Finn Nemzeti Bankhoz tartozó

intézmény feladata volt a K+F szféra finanszírozása részben költségvetési keretből, részben pedig az erre a célra létrehozott állami alapítvány hozadékából. A SITRA jelenleg közvetlenül a Parlament alá tartozik, annak Tét-munkáját az állandó Stratégiai Tervezőbizottságon (Committee for the Future) keresztül segíti, és feladata kettős: részint gazdaságpolitikai és innovációs tanácsadó szervezet, részint K+F kockázati-keberuházó, mely a Tekes-szel közösen csúcstechnológiai kis- és középvállalkozásokat hív létre az egyetemi kutatások eredményeire alapozva. A SITRA más EU-országok hasonló intézményeivel, illetve magánbankokkal közösen hozott létre a közép-európai térség csúcstechnológiai kisvállalkozásait kockázati-keberuházással segítő alapot. A kezdetben Dolphin Associates, később 3tsvp néven működő szervezet az elmúlt 6 esztendőben körülbelül 6-7 millió eurót ruházott be Magyarországon.

A SITRA jelenlegi főigazgatója **Esko Aho**, aki 1990-94-ig Finnország miniszterelnöke volt (Centrum Párt)

Az **Oktatási Minisztériumban** működik egy, a felsőoktatásért és tudományos kutatásért felelős főosztály, amelyhez 20 felsőoktatási intézmény, 4 kutatóintézet, valamint a **Finn Akadémia** tartozik. Ez utóbbi intézmény a K+F szektor másik fő pillére, mely főként az egyetemeken folyó alapkutatást támogatja és szervezi. Az Akadémia a magyar rendszertől eltérően a közigazgatás része, de a tevékenységével és az általa juttatott támogatások odaítélésével kapcsolatos döntések jelentős részét a szakemberekből álló elnökség és a kutatási tanácsok hozzák. A kutatási tanácsok tagjai határozott időre kinevezett elismert kutatók, akik akadémiai megbízatásuk idején saját kutatócsoportjuk számára nem kaphatnak támogatást az Akadémiától.

A Finn Akadémia és egyben az igazgatótanács elnöke **Raimo Väyrynen** professzor.

Az igazgatótanácsot, valamint a kutatási tanácsokat legutóbb 2004 elején újították meg, az előző igazgatótanácsból csak ketten maradtak tanácsi tagok a 2006 végéig tartó újabb periódusra. Az igazgatótanács a Finn Akadémia legfelső végrehajtó szerve, amely meghatározza az Akadémia tudománypolitikai irányelveit és dönt a kereteknek az egyes kutatási tanácsok közötti felosztásáról. A négy kutatási tanács mindegyike, amelynek elnökei az igazgatótanács tagjai is egyben, az elnökön kívül 10 tagból áll. A tanácsok feladata, hogy a kutatási pályázatok alapján döntsenek a támogatásokról, és szakterületükön szakértői testületként is működnek. Abban az esetben, ha egy pályázat több tanács tudományterületét érinti egyszerre, az egyes támogatási döntéseket a kutatási tanácsok tagjaiból alakult albizottság hozza meg.

Az Akadémia hivatala az adminisztráción túlmenően döntéshozó munkát is végez a kutatási tanácsok számára.

Az alapkutatási támogatások túlnyomó többsége a kutatókhoz az Akadémián keresztül jut el. Alkalmazott kutatások támogatása igen ritka, bár az elmúlt évben növekvő számú, termékfejlesztést pedig egyáltalán nem támogatnak. Az intézmény tevékenységéről szóló törvény értelmében az Akadémia feladata a magas színvonalú alapkutatás feltételeinek megteremtése a finn társadalom kultúrája és jóléte fejlesztésének

érdekében. A Finn Akadémia fő célja, hogy magasabb szintre emelje a finn kutatást, növelje annak tekintélyét, továbbfejlessze a kutatási kapacitásokat, pénzügyi támogatásban részesítse az országos szinten felmerülő problémák tudományos vizsgálatát, valamint használja ki a nemzetközi tudományos együttműködésben rejlő lehetőségeket.

A **többi főhatóság** saját költségvetési kereteiből a központilag kutatásra tervezett összeggel támogatja a területén működő kutató-fejlesztő intézeteket, illetve nyújt ilyen célra támogatást a magánszektor vállalatainak.

A K+F-ben történő állami részvétel egyik legfontosabb eszköze és fóruma az **Állami Technológiai Kutatóközpont (VTT)**. A kereskedelmi és ipari tárcához tartozó intézményt 1942-ben alapították, jelenleg a legnagyobb ilyen jellegű intézmény a skandináv országokban. A több mint 3000 főt foglalkoztató laboratórium-együttes a legutóbbi (2001) átszervezés után hat intézetet alkot:

- VTT Elektronika
- VTT Információtechnológia
- VTT Ipari rendszerek
- VTT Folyamattechnológia
- VTT Biotechnológia
- VTT Építés és szállítás

Ezeket egészíti ki még az Információs szolgálat, amely szakkönyvek, tájékoztatók, kutatási jelentések kiadásával, az Internet-honlap aktualizálásával és naprakész műszaki tájékoztatással foglalkozik.

A VTT jelenlegi főigazgatója **Erkki T. M. Leppävuori** professzor, aki ezt a tisztséget 2000 óta tölti be.

A VTT pártatlan szakértői szervezet, amely technológiai és műszaki-gazdasági kutatásokat és fejlesztéseket folytat. Ezek fokozzák a vállalatok versenyképességét, javítják a társadalom alapvető infrastruktúráit, és új piacokat teremtenek. Tevékenységük saját költségvetésből finanszírozott (stratégiai) projektek, közös projektek és megbízásos kutatások egyvelege. A közös kutatások finanszírozása eseti, és két vagy több forrásból származik. Bérkutatást a megrendelő kívánságai szerint végeznek, ügyfelek száma évente kb. 5000. A VTT Technológiapolitikai Kutatócsoportját bevonták a Nemzeti Innovációs Rendszer evaluációjába.

Az intézményrendszer fontos elemei az **egyetemek és műszaki főiskolák**, ahol az alapkutatás egésze és a műszaki fejlesztés jelentős része folyik.

Az országban 20 egyetem van, közülük 10 tudományegyetem és 3 műszaki egyetem. A többi egyetemi rangú gazdasági és művészeti felsőoktatási intézmény. Az egyetemeken az alapképzésben részt vevő diákok is kapnak tudományos kutatási feladatokat, a posztgraduális képzés résztvevői pedig tudományos kutatómunkájuk mellett tanítanak is.

A 29 főiskola között (valamennyit hivatalosan polytechnic-nek nevezik) 13 műszaki főiskola van, amelyek három- és négyéves képzés keretében képeznek mérnököket (BSc)

Az egyetemek mindegyikén a tudományos kutatás az összes oktató rendszeres tevékenységének kötelező részét képezi, a főiskolai oktatók számára pedig opcionális. A hallgatói létszám mindkét intézménytípusban dinamikusan emelkedik, felsőfokú képzésben a megfelelő korcsoport 68,6%-a vesz részt.

A műszaki innováció, a feltalálók és innovatív kisvállalkozások támogatására hozták létre 1971-ben közpénzből az **Újítási Alapot (Keksintösäätiö)**. Alapítói a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium, a Finn Kulturális Alapítvány és a Nemzeti Technológiafejlesztési Ügynökség voltak. A létrehozásakor kitűzött cél a mai napig érvényes: az egyéni feltalálók és kisvállalkozások innovációinak felkarolása, azok piacképes terméké formálása, ezzel hozzájárulás az egész ország technológiai színvonalának és általános jólétének a növeléséhez, az új munkahelyek teremtéséhez.

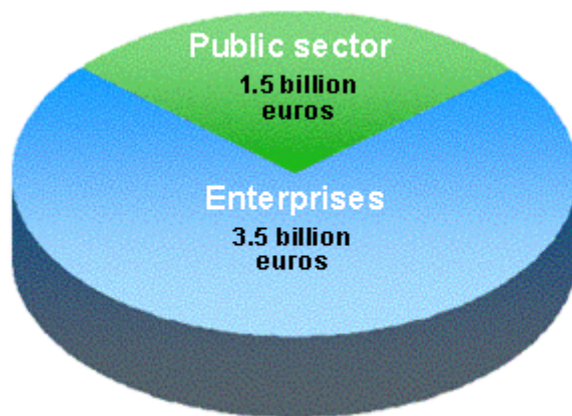
Az alapítvány a feltalálói munkát segíti, támogatja a találmányok kifejlesztését, és eladható terméké alakításukat. Az alapfeladat a műszaki-technológiai tanácsadás, a kiértékelés, a termékfejlesztés finanszírozása csakúgy, mint az iparjogvédelmi eljárás támogatása és finanszírozása.

Az alapítványhoz bárki fordulhat tanácsért és támogatásért, ha megfelelő ötlete van. Az alapkövetelmény a szabadalmaztathatóság, az újdonság és a piacképesség. Nagy súllyal esik latba a technológiai színvonal is. Az Alapítvány segítségével az egyéni feltalálók, kutatók vagy kisvállalkozók találmányait piacképes terméké fejlesztik, amelyet vagy a feltaláló maga, vagy az általa átruházott jogok alapján más szervezet gyárt. Az Alapítvány rendezi meg évente az **Innofinland** versenyt, amelynek nyertesei a díjakat a köztársasági elnök kezéből vehetik át.

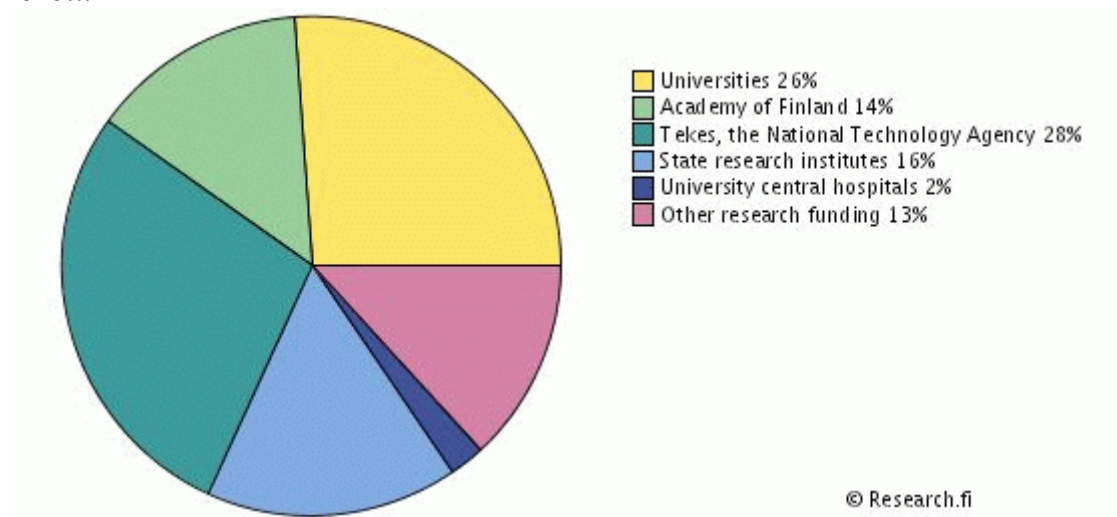
A K+F finanszírozási rendszere

A K+F állami finanszírozásának rendszere az ország központi költségvetésén nyugszik, egyes elemeit törvények és azok végrehajtási utasításai szabályozzák. Az állami finanszírozás alapvetően két pilléren áll: a szinte kizárólag az egyetemi kutatóhelyeken végzett alapkutatások támogatását az Oktatási Minisztérium, a technológiai fejlesztését pedig a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium költségvetésében tervezik meg. A kormány által készített, tárcákra bontott költségvetési javaslat alapján szaktárcák tervezik meg saját költségvetésüket – benne a K+F-re fordítandó hányaddal –, majd ezt hagyja jóvá a parlament. A tárcák többnyire figyelembe veszik a Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácsnak a K+F finanszírozására vonatkozó ajánlásait. Az Akadémia költségvetése az Oktatási Minisztérium, illetve a Tekes költségvetése a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium költségvetésében önálló címként jelenik meg.

2004-ben Finnországban összesen 5 milliárd eurót költöttek kutatásra és fejlesztésre. Ennek kb. 70%-a, 3,5 milliárd származott az üzleti vállalkozásokból, és a maradék 1,5 milliárd volt a közszféra hozzájárulása.

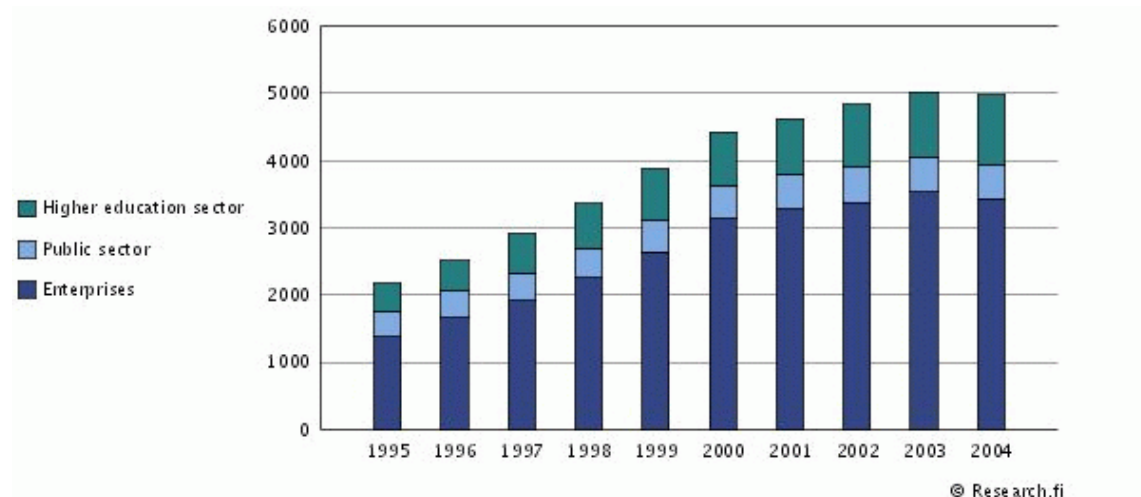

Az állami ráfordítások az alábbiak szerint oszlottak meg az állami szféra intézményei között:

A Tekes költségvetése lényegesen magasabb, mint a Finn Akadémia rendelkezésére álló, pályázatokon szétosztható keret, azonban az alapkutatások támogatásánál figyelembe kell venni a közvetlenül az egyetemi kutatásnak juttatott, emelkedő mértékű támogatást is.

Az elmúlt kb. másfél évtizedben a K+F-re fordított pénzeszközök mennyisége csaknem töretlenül emelkedett, bár az 1991-93 közötti gazdasági válság és a 2001-2003-as recesszió idején megfigyelhető a költségvetési források stagnálása (itt meg kell jegyezni, hogy a 90-es évek elején a költségvetés minden egyéb fejezetében jelentős csökkenés volt). Különösen szembetűnő a vállalati szektor rendkívül dinamikus növekedése. Ebben az elemzők véleménye szerint nagy szerepe van a Nokián kívül az általa adott példának is. A vállalati szektor ráfordításainak növekedése csak az elmúlt két évben torpant meg a világgazdasági visszaesés következtében, és a 2004-es csökkenés szinte kizárólag a Nokia K+F kiadásokat visszafogó döntésének következménye.

A K+F ráfordítások változása 1991-2004 között

Az **Állami Technológiai Kutatóközpont (VTT)** gazdálkodása kiegyensúlyozott. Költségvetésének mintegy 30%-át a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium biztosítja, a fennmaradó részt szerződéses kutatásokból kell előteremtenie. Ennek egy része (1994-ben még kb. fele, 2002-ben csak mintegy negyede) a Tekes technológiai pályázatán elnyert támogatás, a többi közvetlenül az iparból származik. A technológiaintenzív vállalkozások, még a rendkívül kiterjedt saját kutatás-fejlesztéssel rendelkező Nokia is igénybe veszi a VTT tapasztalatait. A VTT tevékenysége egyre inkább nemzetközivé válik, megrendelői között számos külföldi nagyvállalat és intézmény szerepel, de a VTT is végeztet szerződéses kutatást külföldi egyetemeken és kutatóintézetekben.

A K+F finanszírozásában nagy szerepet játszanak az Európai Unió kutatás-fejlesztési pályázataiból elnyerhető támogatások. A finn kutatók már az ország uniós tagságának első évében – 1995-ben – csaknem a dupláját nyerték el pályázatokon az ország hozzájárulásából a területre számított összegnek. Ez az arány azóta is többé-kevésbé állandónak mondható.

A K+F és az innováció területét érintő legfontosabb jogszabályok

Finnországban nincs külön, az innovációval foglalkozó összefoglaló törvény, mert az innováció egyes részterületeit, az oktatást, a technológiafejlesztést, a szellemi tulajdon védelmét külön törvények és kormányrendeletek szabályozzák.

A politika szintjén az egyetértést a miniszterelnök elnökletével működő Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács hivatott megteremteni, amely háromévenként kiadott iránymutatásával felvázolja az innováció legfontosabb területeinek teendőit. A kiadvány csak ajánlás, azonban, mivel az innováció területén érintett tárcák és legfontosabb szervezetek vezetői a Tanács tagjai, saját területükön végrehajtják az abban foglaltakat. A megkérdezett állami, egyetemi és kutatóintézeti vezetők nem látják szükségét az innovációt egységesen szabályozó törvény megalkotásának, inkább az ezen a területen az elmúlt évtizedben kialakult társadalmi konszenzus fontosságát hangsúlyozzák.

Az innovációval kapcsolatos törvények és kormányrendeletek:

Törvények

- A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácsról *Op 233 12.12.1986/934*
- A Tekesről (Technológiafejlesztési Központ) *Yr 731 7.5.1993/429*
- A Finn Akadémiáról *Op 231 27.5.1994/378 Op 232 30.9.1994/856*
- A SITRA-ról (Csúcstechnológiai cégeket támogató kockázati tőke-alap) *24.8.1990/717*
- A VTT-ről (Állami Technológiai Kutatóközpont) *Yr 730 11.2.1972/144*
- A szellemi tulajdon védelméről *Yr 401 8.7.1961/404*
- A szabadalmakról *Yr 408 15.12.1967/550*
- A feltalálókra és újításokra *Yr 410 29.12.1967/656*
- A használati mintákról *Yr 414 10.5.1991/800*

Kormányrendeletek

- A Tekes működéséről (1993)
- A VTT működéséről (1972, 2000)
- A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácsról (1986, 1999)
- A Finn Akadémia működéséről (1994)
- Az Újítási Alapról (1986)
- A SITRA tevékenységéről (1990, 2001)

1.3. A kutatási eredmények hasznosítási módszerei

A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács állásfoglalásaiban és ajánlásaiban a Tanács megalakulása óta rendkívüli fontosságot tulajdonítanak a kutatási eredmények hasznosításának, a vállalati szférába történő technológiatranszfernek. Az értékelések szerint az 1990-es évek elejének gazdasági válságából való kilábalás sikerében igen nagy szerepe volt a kutatási eredmények ipari hasznosításának, az új csúcstechnológiai termékek megjelenésének. A finanszírozási pályázatok elbírálásánál mind a Tekes, mind a Finn Akadémia előnyben részesíti az ipari együttműködéseket.

A tudásalapú vállalkozások általában az egyetemeken és kutató intézetekben kifejlesztett új technológiák hasznosítására jönnek létre, de fontos szerepet játszik az egyéni feltalálók és feltalálói csoportok ötleteinek felkarolására létrehozott Újítási Alap (Keksintösäätiö), amelynek feladata a szakértői elemzéstől a szabadalmaztatáson keresztül a vállalatalapításig a feltalálók támogatása.

Számos egyéb cég és alapítvány foglalkozik a kutatási eredmények hasznosításával, ezek többsége profitérdekelt kockázati tőke-társaság, amelyek szoros kapcsolatokat ápolnak az egyetemekkel és a kutató intézetekkel.

A technológiatranszfer ösztönzésére és finanszírozására irányuló állami kezdeményezéseket a Tekes koordinálja. A piacrajutás fázisában levő termékfejlesztésre is lehet

állami támogatást kapni. A Tekes ezen kívül az új csúcstechnológiai vállalkozásokat technológiai fórumok szervezésével, vállalkozásklinika szolgáltatással, valamint, valamint a bostoni MIT Industrial Liaison Programon keresztül. A SITRÁ-nak van olyan konstrukciója, amelyben kiegészíti a KKV-k alapfinanszírozását, különösen az export és nemzetközi együttműködés előmozdítása érdekében.

A technológiatranszfer fontos intézményei a tudományos parkok és inkubátorházak. Az előbbieket többsége ingatlanfejlesztési vállalkozásként indult széles banki-biztosítói-önkormányzati befektetői háttérrel. Jelenleg 11 tudományos-technológiai parkban kb. 800 csúcstechnológiai vállalkozás működik, kihasználva a parkok által nyújtott szinergia lehetőségeit. Az egyetemek és műszaki főiskolák közelébe, szellemi háttérére épült parkok többsége általános, de vannak szakosodott parkok, mint pl. a turkui Biocity és Biovalley vagy az oului Medipolis. A parkok komplex szolgáltatásokat nyújtanak bérlőiknek, és biztosítják a vállalkozások és kutatóhelyek közötti mindennapos interakciót. Az egyes tudományos parkokhoz kapcsolódóan működnek – a Tekes és a SITRA által támogatott, kifejezetten a technológiatranszfer elősegítésére szakosodott vállalkozások is:

Oy AboaTech Ab Turku
Licentia Oy Helsinki
OuluTech Oy Oulu
Tuotekehitys Oy Tamlink Tampere
Finn-Medi Tutkimus Oy Tampere
Innokarelia Oy Lappeenranta

1.4. Jelentősebb események a TÉT területén

A finn innovációpolitika középpontjában a globalizáció hatásainak vizsgálata, és az országot érő negatív hatásoknak a kutatás-fejlesztésen és a nemzetközi együttműködés fokozásán keresztül történő elhárítása áll. A versenyképesség esetleges csökkenésétől, illetve annak a fenntartható jólétet befolyásoló hatásaitól tartó politikai vezetés az innovációban érdekelt szervezetek sürgetésére is reagálva konkrét lépésre szánta el magát, és kormányhatározatban rögzítette az állami szféra feladatait az innováció érdekében. Fontos feladatnak tartják a finn kutatási infrastruktúra vonzerejének növelését, a minél több külföldi kutató és posztgraduális hallgató részvételét a finnországi kutatásokban. A kormány, a Finn Akadémia és a Tekes vezetői egyetértenek abban, hogy kiemelt támogatásban csak a világszínvonalú és a gyakorlati hasznosítást célul kitűző kutatásokat érdemes részesíteni.

A Millenniumi Technológiai Díjat odaítélő alapítvány megnyitotta a 2006-os díjra történő jelölést. Az 1 millió euróval járó díj kiírása szerint a díjat olyan technológiai innovációért lehet odaítélni, amely jelentős mértékben javítja az emberi élet minőségét. A jelöléseket legkésőbb 2005. október 31-ig kell eljuttatni a Millenniumi Díj Alapítványhoz. Jelölhet a díjra a világ bármely országából tudományos vagy mérnöki akadémia, egyetem, kutatóintézet és csúcstechnológiai vállalat, vagy akár kutatócsoport és magánszemély.

Finn Akadémia

A Finn Akadémia tavaly beiktatott új elnöke, Raimo Väyrynen jelentős változtatásokat vezetett be az intézmény finanszírozási gyakorlatában. A minőség és hasznosíthatóság szempontjának fokozottabb érvényre juttatásával nagyobb támogatáshoz juthatnak a kiválósági központok, a kutatási konzorciumok, a nemzetközi együttműködésekben nagyobb szerepet játszó intézmények.

A Finn Akadémia finanszírozási döntései 2002-2004

tudományterület	2004	%	2003	%	2002	%
természettudományok	91 136	44	78 637	44	81 882	46
műszaki tudományok	22 787	11	15 444	8	15 822	9
orvostudomány	43 999	21	32 158	17	29 830	17
mezőgazdaság, erdőszet	2 720	1	7 823	4	6 463	4
társadalomtudományok	28 696	14	29 637	16	24 045	14
humán tudományok	18 574	9	20 736	11	18 414	10
egyéb	50	0				
összesen	207 964	100	184 437	100	176458	100

2004-ben az Akadémia számos ország tudományos szervezeteivel fűzte szorosabbra kapcsolatát. Új együttműködési megállapodást írtak alá három kínai szervezettel, a Kínai Nemzeti Természettudományos Alapítvánnyal (NSFC), a Kínai Tudományos Akadémiával (CAS) és a Kínai Társadalomtudományi Akadémiával (CASS). Megújították a Japan Society for the Promotion of Science (JSPS) nevű szervezettel és az Orosz Tudományos Akadémiával korábban kötött megállapodásokat. Az új megállapodások célja a projektalapú együttműködések ösztönzése és az új programok közös pénzügyi támogatása. Megkezdődtek a tárgyalások az indiai kutatásfinanszírozó és tudományos szervezetekkel. A cél az, hogy 2005 folyamán együttműködési megállapodás szülessen.

A nemzetközi együttműködésben a kutatói mobilitást elősegítő programokat fel kell váltania a kutatási programokat és projekteket támogató megállapodásoknak.

A Finn Akadémia tavaly elkészült nemzetközi értékelésének ajánlásait fokozatosan ültetik át a mindennapi gyakorlatba. Ezek egyike volt a Tekes-szel való együttműködés erősítése, ami a közösen meghirdetett kutatási programok számának növekedésében egyértelműen mérhető is. Fontos lépés, hogy jelentősen lerövidült az egyes pályázatok elbírálásnak ideje, és az értékelésben a korábbinál több külföldi szakember vesz részt.

Jelenleg a Finn Akadémiának 16 futó kutatási programja van. Az elmúlt évben meghirdetett programok témái világosan tükrözik a nemzeti prioritásokat az egészségügy és az információtudomány területén.

Tekes

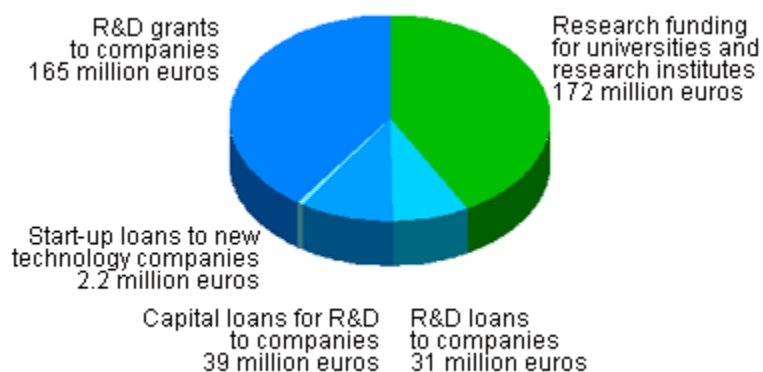
A Tekes területén fontos állomás volt a pekingi Tét attaséi iroda megnyitása, amellyel elsősorban az ipar kooperációs törekvéseit kívánják támogatni.

A technológiafejlesztés fontos komponense – a finanszírozás mellett, azt szervesen kiegészítve – a Tekes szaktanácsadása, projektértékelő munkája és partnerkereső szolgáltatása. Ennek különös jelentősége van az új nemzeti technológiai programok tervezésekor és beindításakor. Finnországban a nemzeti technológiai program (NTP) hatékony formája a vállalatok és a kutatói közösség együttműködésének, mely célzottan, egy-egy ipari-technológiai szakterület felfuttatására szolgál, illetve a kutatási eredményeket ülteti át a vállalatok gyakorlatába.

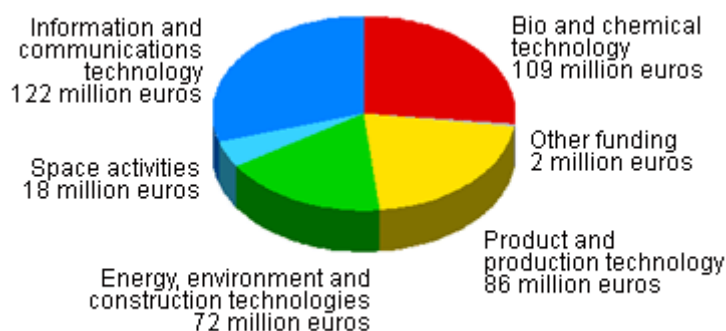
A Tekes által nyújtott támogatások kb. negyedrészt a nemzeti technológiai programokban részt vevő pályázók kapják. Jelenleg 29 program fut a következő megoszlásban:

technológia	programok száma
Információs és kommunikációs technológiák	9
Bio- és vegyipari technológiák	4
Gyártmány- és gyártástechnológia	6
Energia- környezettechnológiák	7
Egyéb együttműködések	3

Az egyidejűleg finanszírozott programok száma évek óta csökkenést mutat, miközben az egyes programok volumene folyamatosan növekszik. Ennek oka főként az erők koncentrációja, és aminőségi mutatók előtérbe helyezése. A most futó programokban kb. 2000 cég és kutatólaboratórium vesz részt. A finanszírozás összességében kb. 50%-a származik a Tekes költségvetéséből.

*A Tekes támogatások megoszlása támogatás fajtája szerint:
összesen 409 millió euró, 2,242 támogatott projekt.*

A Tekes támogatásainak megoszlása technológiai terület szerint

A Tekes támogatási rendszerében rendkívül nagy súllyal szerepelnek a kis- és közepes vállalkozások, mivel a finn gazdaságban a 90-es évek elejének gazdasági válsága óta főként ezek képesek új munkahelyek teremtésére.

A Tekes támogatási tevékenységének alakulása 2000-2005 között

támogatások, millió euró	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Egyetemek és kutatóintézetek	131	134	134	143	150	157
Vállalkozások						
vissza nem térítendő	151	153	150	157	170	179
kockázati tőke kölcsön	34	34	34	*	*	*
K+F kölcsön	45	46	46	72	72	72
Összes K+F támogatás**	361	367	363	371	392	408
programkoordináció	12	10	12	14	15	14
az EU strukturális alapjaiba	6	9	10	10	8	8
Összesen	379	386	386	395	415	430

* a K+F kölcsönökhöz sorolták

** 2002-től a K+F-et támogató kockázati tőke-hitelekkel és a technológiai cégek start-up hiteleivel együtt

A szellemi tulajdon védelme – szabadalmi tevékenység

Finnországban a szabadalmi és védjegyoltalom állami hatósága a **Szabadalmi és Regisztrációs Hivatal**, amelynek a fenti tevékenységeken túlmenően feladata a vállalkozások és egyesületek bejegyzése és nyilvántartása is.

Az új szabadalmi bejelentések száma nagyjából változatlan maradt. 2004-ben 2011 új hazai bejelentés érkezett, ami az elmúlt négy év tendenciájával ellentétben minimális növekedést jelent. A megadott szabadalmak, és a Finnországban is érvényesített nemzetközi szabadalmak száma tovább növekedett – részben azért, mert a hivatal PCT vizsgáló hatósággá vált.

A szabadalmi bejelentések túlnyomó része továbbra is az ország két legnagyobb ipari ágazatából, az elektronikai, valamint a papír- és papírpépipart is magában foglaló

erdészeti és faipari szektorból érkezett, de a gépípar is hagyományosan a legtöbb szabadalmi bejelentéssel büszkélkedő iparágak közé tartozik. Az egyes vállalatokra lebontott listát a Nokia vezeti, kevéssel több bejelentéssel, mint az utána következő, a papíriparban és a papíripari gépgyártásban működő Metso. A VTT Állami Technológiai Kutatóközpont 2004-ben 51 szabadalmi bejelentést tett.

A Finnországban jelenleg érvényben levő, a nemzeti hivatal által megadott szabadalmak száma: 18 234, míg az EPO által megadottaké: 17 825. A regisztrált használati minták száma: 3156.

A 2004-es év szellemi tulajdon-védelmi területen legfontosabb eseménye, hogy a finn Parlament módosította a szabadalmi törvényt. Ennek értelmében a nemzetközi bejelentést 31 hónapig lehet megtenni az első bejelentéstől számítva, akkor is, ha a bejelentő nem kérte a szabadalmaztathatóság előzetes vizsgálatát.

1.5. Kétoldalú és nem EU multilaterális K+F+I kapcsolatok

Kétoldalú kapcsolatok

Finnország kétoldalú Tét-kapcsolatait kevés írásba foglalt megállapodás szabályozza. Az Európai Unió országaival korábban létezett egyezményeket felváltotta az Unió megállapodás, amely ezt a területet is szabályozza, a volt KGST országokkal korábban kötött, a kapcsolatokat részletesen szabályozó kétoldalú egyezményeket pedig finn kezdeményezésre laza keretmegállapodásokká alakították át. A finn-magyar kétoldalú egyezményt 1992-ben váltotta fel a Tekes és az OMF között létrejött Memorandum of Understanding, amely a két fél együttműködési szándékait foglalja keretek közé. Megmaradt, illetve megújították az Oroszországgal kötött kétoldalú megállapodást, amelynek keretében továbbra is együttműködési vegyesbizottság irányításával folyik az intézményközi együttműködés. Finnországnak bilaterális Tét-megállapodása jelenleg az USA-val, Japánnal és Kínával van. 2004-ben Franciaországgal kötöttek a francia fél kívánságára egy biotechnológiai kutatási megállapodást.

A finn Külügyminisztérium tájékoztatása szerint gazdasági, ipari és technológiai együttműködési egyezményeket például a délkelet ázsiai országok közül Malajziával (1980), Indonéziával (1987), valamint Thaifölddel írtak alá (1988). A finn Kereskedelmi és Ipari Minisztérium szakterületi referense szerint azonban ezeknek a szerződéseknek a súlypontja továbbra sem a Tét-érdekek hangsúlyozása, illetve a szövegezés csupán megengedi, nem pedig megkívánja ilyen komponensek létét. A Tét-elemek államközi szerződés nélkül, a közös projektekben szerepelnek.

A Finn Akadémiának külön megállapodásai vannak számos ország akadémijával, ezek alapján kutatócserét folytatnak, és közös kutatási programokat indítanak. Ezek közül is külön kiemelendő az Orosz Tudományos Akadémiával kötött egyezmény.

A Tekes-nek is vannak külföldi intézményekkel kötött kétoldalú információs és szervezési megállapodásai, amikre jó példa a Berkeley egyetemmel és az MIT-val

megvalósított együttműködés, amely lehetőséget teremt a know-how és a technológiai tudás kölcsönös átvételére, a közös kutatási projektek indítására. A Tekes szerint az ilyen programok célja a magas színvonalú közös kutatási projektek indítása, amiben a finn kutatók egy-egy tudományterület csúcskutatóival és -intézményeivel dolgozhatnak együtt.

A Tekes-hez benyújtott támogatási kérelmek elbírálásánál a nemzetközi együttműködések javítják a projekt finanszírozási esélyeit. A legtöbb közvetlen kutatási együttműködés továbbra is az egyetemeken és a VTT-ben van.

Az egyetemeknek jelentős saját kapcsolatrendszerük van, amely részben a kutatók informális kapcsolataira épül, részben pedig külföldi egyetemekkel kötött kétoldalú oktatási, kutatási és hallgatócsere megállapodások.

TÉT-attaséi hálózat

A finn TÉT-attaséi hálózat tagjait ipari attasénak nevezik. A hálózatot a Tekes üzemelteti. Az ipari attasék diplomataként dolgoznak, feladatuk a finn vállalatok és kutatási intézmények támogatása nemzetközi tevékenységükben, az innovációs értesülések begyűjtésében, illetve a technológiai együttműködésben. Jelenleg négy állomáshelyen működik attaséi iroda: Brüsszelben, Tokióban, San Joséban, Washingtonban, Pekingben és Sanghajban.

Mivel a TÉT-politikát az export fokozása eszközének tekintik, Finnország nem egyezményektől, hanem a kereskedelmi érdekérvényesítéstől várja mérlege javulását. Ezért a finn TÉT-attasék tevékenységének meghatározó része promóciós jellegű, a K+F munka csak kis hányadát teszi ki. A megszüntetett TÉT-irodák (Madrid, Párizs, Boston) tevékenységét ennek megfelelően a kereskedelmi attasék illetve a Finn Külkereskedelmi Szolgálat (*FINPRO – Finnish Foreign Trade Association*) vette át.

Multilaterális kapcsolatok

Finnország hagyományosan részt vesz az ENSZ szakosított szervezetei által indított együttműködésekben, valamint széles körű regionális együttműködést folytat a skandináv országokkal az Északi Tanács programjaiban. A nemzetközi tudományos együttműködés fontos fóruma a Helsinkai Bizottság, amely a Balti-tenger övezetét érő környezeti károk kutatását, és az ellenük való fellépést koordinálja. Az Európai Unió által szorgalmazott és támogatott Északi Dimenziók (Northern Dimensions) program keretében jelentős környezetvédelmi, informatikai, közigazgatási, tudományos és szociális együttműködést alakítottak ki az északi és balti államok, valamint Oroszország között.

2. Finnország kapcsolatai az Európai Unióval a K+F+I területén

Finnország 1995. január 1. óta tagja az Európai Uniónak, de már az azt megelőző időben is az EFTA és így az Európai Gazdasági Térség tagjaként az EU tagjaival azonos jogokkal és lehetőségekkel vett részt az Unió K+F programjaiban. Már a 4. keretprogram idején pozitív pénzügyi szaldót mutatott a finn részvétel, azaz a finn kutatók lényegesen több forrást tudtak visszapályázni az EU-tól, mint amennyi az ország közvetlen befizetése volt az adott területre számítva. Ennek azért is van különös jelentősége Finnország esetében, mert az így megszerzett finanszírozás teljes egészében növelte a Tekes és a Finn Akadémia forrásait, mivel a tagsággal kapcsolatos költségeket nem a megtervezett K+F támogatási keretből vonták el, hanem a Külügyminisztérium költségvetésében külön tervezték.

Finnország az EU direktíváit legfegyelmezettebben betartó tagországok egyike. Az Európai Monetáris Unióhoz való csatlakozása óta szigorúan alkalmazza a költségvetési kritériumokat, és belső szabályozásában is következetesen érvényesíti az összeurópai érdekeket.

Finnországban nincs külön Európa-ügyi vagy kooperációs minisztérium, minden főhatóság saját területén gondozza az uniós kapcsolatokat. A külügyminisztérium végzi a koordinációt.

A 6. keretprogram célkitűzéseivel és az Európai Kutatási Térség létrehozásával a finn K+F összes szereplője egyetért. Lassúnak tartják azt az ütemet, amellyel az Unió többi országa próbálja versenyképességét növelni, és úgy gondolják, hogy az Unió egészének szempontjából a tagországok között meglévő hatalmas különbségek károsak.

Finnország már az Európai Unióhoz történő csatlakozást megelőző években – főként az EGT egyezmény hatálya alatt 1994-ben – nagy erővel vett részt az EU kutatási keretprogramjaiban. A finnek fokozatosan beléptek az összes jelentős nemzetközi kutatási szervezetbe, legutóbb az ESA-ba, amelynek az EU-csatlakozással egy időben, 1995-ben lettek tagjai.

Finnország K+F ráfordításai 1998 óta meghaladják nemzeti össztermékének 3%-át, valamint minden nemzetközi felmérés és összehasonlítás szerint a világ legversenyképesebb országainak egyike. A tudománypolitikai irányelvek rögzítik a magas színvonalú kutatás szükségességét, a tudásalapú társadalom és a tudásalapú gazdaság működtetéséhez és fejlesztéséhez szükséges erőforrások biztosítását, és a nemzetközi, különösen az európai együttműködés szükségességét. A hivatalos álláspont szerint is Finnország már most mindenben megfelel a Lisszabonban és Barcelonában elhatározott céloknak, és az európai szinten is mindent megtesz azért, hogy a többi ország is elérje ezeket.

Az EU K+F keretprogramjaiban való részvétel koordinálására hozták létre 1993-ban a Tekes keretei között az EU K+F irodát, amelynek feladata a finn részvétel koordinálása, a tájékoztatás a nyitott pályázatokról, segítségnyújtás a pályázatiíráshoz és az együttműködésekben való részvételhez. A Tekes irodát tart fenn Brüsszelben az EU mellett, valamint külön kiküldöttet állomásoztat az Eureka programjaiban való részvétel

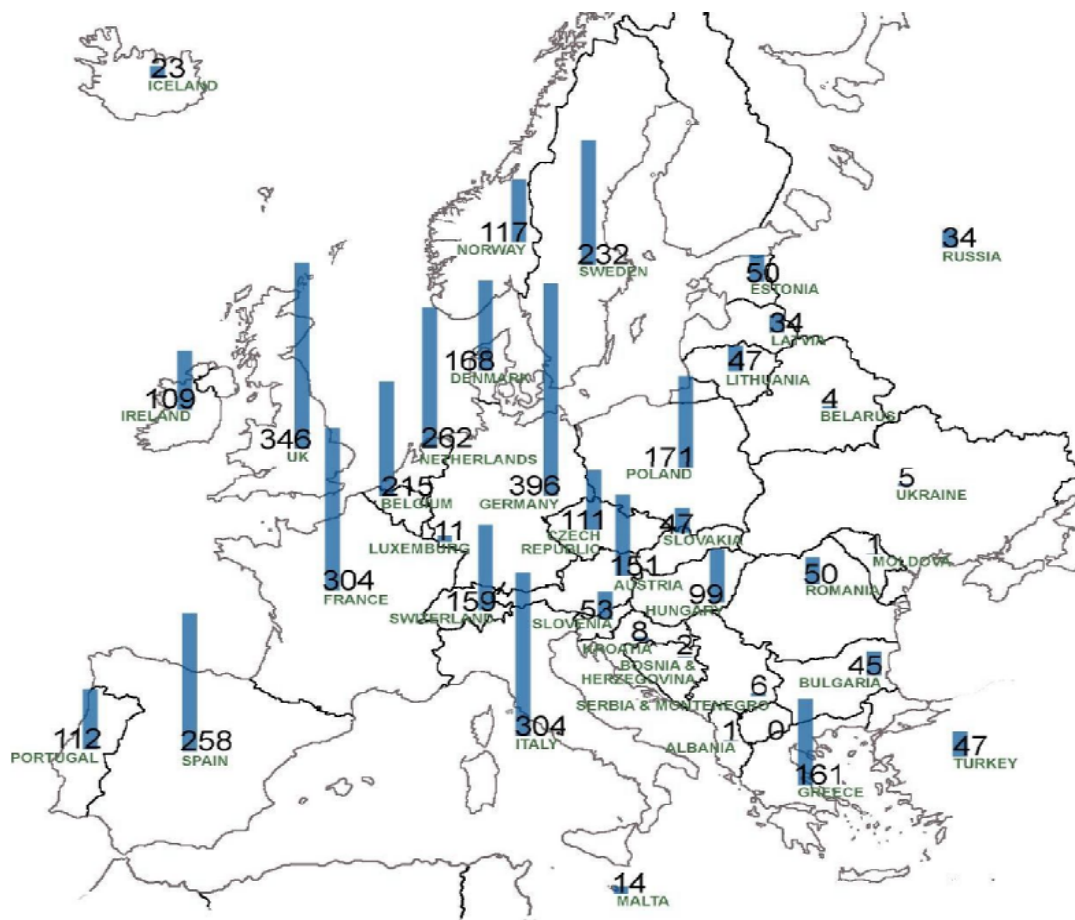
koordinálására és a szükséges információk továbbítására. A Tekes regionális irodái is fel vannak készülve a pályázatokon részt venni kívánó kutatók segítésére. Az 1993-1998 közötti kezdeti időben a Tekes konkrét pénzügyi segítséget is nyújtott az EU-pályázatok megírásához.

A Tekes látja el a finn ESA és COST részvétel koordinátori funkcióit, valamint szervezi a finn cégek és intézetek részvételét az EUREKA és az OECD programjaiban. Működési emellett a Finnish Innovation Relay Centre-t, az Euro Info Centre Tekes és a Finn OPET Központot, összekötő az IMS (*Intelligent Manufacturing Systems*) és az IEA (*International Energy Agency*) felé.

Finn részvétel a 6. Keretprogramban (2005. június)

program	IP	NoE	STREP	CA	SSA	finn projektek	összes projekt
LSH	25	13	22	4	7	71	300
IST	24	22	32	11	11	100	606
NMP	24	8	36	4	7	79	345
AERO/SPACE	5		6			11	157
FOOD	8	4	5	3	1	21	80
ENERGY	9	1	7	3	3	23	98
TRANSPORT	9	2	8	7	2	28	142
ECOSYSTEMS	17	5	7		4	33	133
CITIZENS	2	7	9	2		20	58
Összesen	123	62	132	34	35	386	1919

Finn együttműködés az európai országokkal a 6. Keretprogramban

COST

A COST továbbra is az egyik legnépszerűbb nemzetközi együttműködési forma. Finnország mint a COST alapító tagja a kb. 200 kezdeményezés kétharmadában vesz részt. A finn résztvevők nagy többsége egyetemi és kutatóintézeti kutatócsoport, kb. 20%-ra tehető az ipari részvétel.

Nem hivatalos adatok szerint finn és magyar kutatók kb. 40 projektben dolgoznak együtt. A Tekes 2003-ban a COST projekteket az előző évhez hasonló mértékben kb. 3 millió euróval támogatta.

A finn K+F irányultsága jól látszik a programokban való részvételi statisztikából: az összes projekt közel egyharmada továbbra is az élettudományokhoz kapcsolódik, az élelmiszeripari, orvosi, erdészeti, mezőgazdasági és biotechnológiai területről való.

EUREKA

2004-ben 35 finn vállalkozás, illetve kutatóhely 14 újonnan indított projektben vett részt. A finnek összesen 60 jelenleg futó EUREKA projekt részesei.

A jelenleg futó projektek finnországi teljes költségvetése kb. 80 millió euró. Tekes az EUREKA projektek résztvevőit 2004-ben összesen 8 millió euróval támogatta.

TAFTIE

A Tekes a 13 európai tudományos-technológiai intézmény által alapított TAFTIE (*The Association for Technology Implementation in Europe*) aktív résztvevője. Hogy az európai ipar globális versenyképességét fokozza, az együttműködés a kis- és közepes vállalkozások támogatására, valamint a kutatási projektek nemzetközi értékelésére helyezi a fő hangsúlyt.

Északi Ipari Alap (Nordic Industrial Fund, NIF)

A NIF székhelye Oslóban van, költségvetése évente kb. 60 millió norvég korona. Eredetileg az északi együttműködés és az északi országok közös technológiai potenciáljának javítása érdekében hozták létre, és innovációs projekteket támogatott. Néhány évvel ezelőtt változtatást fogadtak el: a NIF nem finanszíroz K+F projekteket, mivel ehhez a költségvetése jelentéktelen. Ellenben grant jellegű támogatást lehet kérni innovációs infrastruktúra fejlesztéséhez, főleg hálózati együttműködéshez (max. 3 m NOK / projekt, max. 3 év), úgy, hogy az öt északi országból és három autonóm régióból (Åland, Farøer, Grönland) legalább három részt vesz a projektben. A NIF max. a projekt 50%-át fedezi, és a közszférából származó támogatás összesen sem haladhatja meg az 50%-ot. Fontos szempont, hogy a pályázatnak tartalmaznia kell az eredmények nyilvánosságra hozására készített tervet is.

ESA (European Space Agency)

A finn ESA együttműködést a Tekes kereteiben működő iroda koordinálja, továbbá finanszírozza a finn cégek és laboratóriumok részvételéhez szükséges alapok mintegy kétharmadát évente körülbelül 20 millió euróval. A bilaterális és az ESA programokon kívül a Tekes a finn űripar versenyképességének fenntartása érdekében saját űrkutatási programokat is támogat. Finn kutatók részvételével zajlottak a következő ESA programok: Integral, Rosetta, Envisat és Galileo, valamint finn közreműködéssel épült az XMM távcső is.

EPO (European Patent Organisation)

Finnország az EPO egyik legaktívabb tagja. Az Adminisztratív Tanács ülésein a szervezetet Matti Enäjärvi elnök képviseli, akinek a közreműködésével a kelet- és közép európai országok képviselőit a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökhelyettesét, dr. Ficsor Mihályt választották az igazgatótanács tagjává.

A Finn Szabadalmi és Regisztrációs Hivatal aktív tagja a WIPO-nak, az ENSZ szakosított szervezetének, valamint részt vesz az Északi országok és a balti országok szellemi tulajdon-védelmi együttműködésében is.

3. Magyarország és Finnország kutatás-fejlesztési és innovációs kapcsolatai

3.1. Finn-magyar K+F+I együttműködés

A Tekes és az OMFB 1992-ben együttműködési szándéknyilatkozatot írt alá, mely rögzítette az intézményi kooperáció céljait és eszközeit. Az együttműködés gondozása az OMFB-ben a Nemzetközi Projekt Iroda (NPI) feladata lett. A közös munkát három magas szintű látogatás alapozta meg: Nyíri Lajos, az OMFB elnöke tanulmányútja 1996-ban, Dr. Siegler András elnökhelyettesé 1997-ben, illetve Dr. Török Ádám elnöke 1999-ben. Dr. Pálincás József államtitkár (OM) 2000. decemberi látogatása a Tekes-nél, illetve 2001. májusi részvétele a Magyar Tudományos Napokon, valamint Dr. Szabó Gábor helyettes államtitkár (OM) 2001. májusi tárgyalása a Tekes-nél felgyorsította a nézetek egyeztetését. A Tekes főigazgatója, Dr. Veli-Pekka Saarnivaara 2001. augusztusában tett Magyarországon viszontlátogatást. Dr. Boda Miklós Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnöke 2004. októberében tárgyalt Helsinkiben az innováció legfontosabb állami szervezeteinek vezetőivel.

A finn-magyar kétoldalú K+F kapcsolatok történetében először fordult elő, hogy az együttműködési ajánlatban szereplő projektek magyarországi finanszírozásának mértéke összemérhető a finnországi összegekkel, amit a finn fél rendkívül pozitívan fogadott. A nemzetközi projekteknek a Tekes csak a belföldi oldalát finanszírozza, viszont hajlandó a finn kutatók által kiválasztott magyar projektekhez csatlakozókat támogatni.

A Finn Akadémia – ellentétben a Tekes-szel – határon túli finanszírozásra is kész, valamint érdeklődik a NKFP 5. főirány nyertesei iránt is, mivel a társadalomtudományi témák támogatása hozzá tartozik.

Ezt az új irányokba fejlődő kapcsolatot egészíti ki a Finn Akadémia és az MTA közötti egyezmény, melynek keretében rendszeres a kutatók cseréje és együttműködése a kutatási programokban.

Az elmúlt 6 esztendőben két magyar tudományos nap volt Helsinkiben, és két finn tudományos nap Budapesten. Finn oldalról ennek a kezdeményezésnek a fő mozgatója a Finn Akadémia volt. Abban az időben, amikor Magyarország még nem volt az Európai Unió tagja, fontosnak tartották az ilyen személyes összejöveteleket, az egymás megismerést célzó rendezvényeket. Mostanra az a vélemény alakult ki, hogy csak olyan rendezvényt érdemes szervezni és támogatni, amelynek közvetlen célja új közös kutatási projekt létrehozása.

A finn Nemzetközi Mobilitási Központnak (CIMO) szintén együttműködési megállapodása van Magyarországgal. Ennek keretében szintén kiterjedt ösztöndíjas- és kutatócsere folyt az elmúlt több mint 10 évben.

A legutóbbi pályázat során 17 új projektet fogadtak el. A CIMO vezetői már akkor felvetették, hogy szükség lenne az eddigi együttműködés értékelésére, a korábbi pályázatok konkrét eredményeinek összegyűjtésére, és az elemzés után újra kellene gondolni a pályázatok jövőjét. Annak ellenére, hogy a finnországi résztvevők megkérdezése után az a kép alakult ki, hogy érdemes lenne folytatni a mobilitási pályázatokat, a CIMO profiltisztításra való hivatkozással 2005 decemberével – a futó együttműködések lejártával – felmondta a megállapodást. A döntés részletes indokai között szerepelt, hogy a CIMO elsődleges feladata a diákok és doktoranduszok mobilitásának támogatása, a Magyarországgal kötött egyezmény pedig elsősorban az ország EU-csatlakozásra történő felkészítését szolgálta.

A CIMO vezetőivel közösen kísérletet tettünk arra, hogy az együttműködést a szintén az Oktatási Minisztériumhoz tartozó Finn Akadémia keretei közé helyezzük át, azonban az Akadémia kutatási tanácsai nem kívánnak keretmegállapodásokat kötni, ezért a Finn Akadémia elsősorban a projektalapú együttműködések támogatja. Elutasító álláspontjukat a Magyar Tudományos Akadémiával meglévő kutatócsere-megállapodásuk is motiválta.

Felvettem a Tekes illetékeseinek, hogy egy külön „technológiai program” keretében támogathatnák a projekteket előkészítő és megalapozó mobilitási együttműködést. Az ötletet megfontolásra érdemesnek tartották, az ősz folyamán térnek vissza rá.

Néhány finn egyetemnek (Turkui Egyetem, Tamperei Egyetem, Helsinki Egyetem, Helsinki Műszaki Egyetem stb.) közvetlen megállapodása van magyar partnerintézményével, amelynek keretében közös kutatómunkát is végeznek. Ez a kooperáció élénkülni, egyszersmind elmélyülni látszik: részint az észts felsőoktatás bekapcsolódásával trilaterálissá kezd bővülni, részint – az ERASMUS/SOCRATES program jóvoltából – tovább erősödhet a tanár- és diákcseré.

3.2. A TÉT-attasé kapcsolatépítő, promóciós és forrásfeltáró tevékenysége

Helsinkiben 1988 óta működik TÉT-attasé, kezdetben a Kulturális és Tudományos Központ keretein belül, majd 1993 óta a Magyar Nagykövetségen. Én magam ezt a feladatkört másodszor töltöttem be, az 1993-97-es első kiküldetés után. Az első négyéves időszakban sikerült kiépítenem azt a kapcsolati rendszert, amelyet utódom által továbbfejlesztve örököltem 2001-ben, és melynek karbantartásán folyamatosan dolgozom. A rendszer felöleli a finn innovációs rendszer legfontosabb elemeinek vezetőit és a magyar kapcsolatokért felelős ügyintézőit. A Nagykövetség vezetése minden segítséget megad a kapcsolatrendszer karbantartásához a Nagykövetségen szervezett rendezvényekre történő meghívásoktól a lakáson adott vacsora finanszírozásáig. A nagykövet számára látogatásokat szerveztem és szervezek a K+F-et irányító vezetőkhez.

A kommunikációs és tématerületi vezetők szintjén napi kapcsolatot tartok a Tekes-szel, a Finn Akadémiával, a VTT-vel, a Tudomány- és Technológiai Tanács

titkárságával, a nagyobb egyetemekkel, az Újítási Alappal, az Oktatási Minisztériummal, a Kereskedelmi és Ipari Minisztériummal, a SITRÁ-val, a CIMO-val, valamint a legnagyobb technológiai cégekkel (Nokia, Metso, Elcoteq, Kone, Elisa, Jaakko Pöyry stb.).

A Nagykövetség és a Finn-Magyar Társaság március 15-i közös rendezvényén Rovaniemiben szervezett beruházási szemináriumon előadást tartottam a magyar K+F-ről,

A három évvel ezelőtti – az akkori közhangulat miatt sikertelen – kísérlet után felélesztettem a magyar biotechnológiába történő finn kockázattitőke-beruházást támogató rendezvény ötletét, amire most pozitív reakciót kaptam: van realitása egy ilyen rendezvénynek 2006 kora tavaszán.

Több nagyvállalatnál (Kemira, Fortum) felvettem, és a VTT vezetőivel folyamatosan napirenden tartom az esetleges magyarországi kutatóhely létesítésének ötletét.

4. Részvétel a nagykövetség egyéb tevékenységében

A nagykövetségi munkamegosztásban a K+F-et irányító szervezeteken (Tekes, Finn Akadémia, Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács) túlmenően az én feladatomban a Környezetvédelmi Minisztériummal és az Oktatási és Kulturális Minisztériummal való kapcsolattartás. Jó kapcsolatokat ápolok a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium, a Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium, a Közlekedési és Hírközlési Minisztérium, valamint a Külügyminisztérium K+F területen illetékes részlegeivel és ügyintézőivel.

Rendszeresen részt veszek a környezetvédelem, az energiatermelés és energiaellátás, valamint az információs társadalom kérdéseivel, a hírközlési rendszerekkel, a digitális információszolgáltatás és az Internet kérdéseivel foglalkozó eseményeken, és az itt szerzett információkat felhasználom jelentőmunkámban.

2004 ősze óta – a konzuli tanfolyam elvégzése után – helyettes konzulként működöm, ami a konzul más irányú elfoglaltsága esetén (szabadság, hivatalos tárgyalások, betegség) a konzuli munka teljes körű ellátását jelenti.

Szabadsága idején helyettesítem a külgazdasági attasét, valamint gondozom a nagykövetség protokollügyeit.

Részt veszek a nagykövetség ügyeleti rendszerében, és a diplomáciai posta kísérésében is.

Hasznos linkek a finn K+F területén

Általános információ Finnországról	http://virtual.finland.fi
Finn Akadémia	http://www.aka.fi
Tekes technológiafejlesztési központ	http://www.tekes.fi
Oktatási Minisztérium	http://www.minedu.fi
VTT állami technológiai kutatóközpont	http://www.vtt.fi
Tudományos kutatási portál	http://www.research.fi
CIMO nemzetközi mobilitási központ	http://www.cimo.fi
Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács	http://www.minedu.fi/tiede_ja_teknologianeuvosto/eng/index.html
Nemzeti Kutatásügyi Tanács	http://pro.tsv.fi/tenk/english1.htm
A Finn Statisztikai Hivatal on-line szolgáltatása	http://statfin.stat.fi/statweb/start.asp?LA=en&lp=home&DM=SLEN
SITRA kockázati tőke-alap	http://www.sitra.fi
Újítási Alap (Keksintösäätiö)	http://www.keksintosaatio.fi
Millenniumi Technológiai Díj	http://www.technologyawards.org/
A Magyar Köztársaság Nagykövetsége	http://www.unkari.fi

Melléklet: A finn kormány határozata a kutatási rendszer állami szegmensének szerkezeti továbbfejlesztéséről

Finnország nemzeti célja a fenntartható és kiegyensúlyozott társadalmi és gazdasági fejlődés. Ebben kulcstényező a magas foglalkoztatottság, a termelékenység és a versenyképesség. A kutatás és a technológiai fejlesztés gyorsítása, valamint ezek eredményeinek hasznosítása érdekében tett koncentrált erőfeszítések jelentős részt képviselnek. Ezeknek szerepük van a kultúrával és a környezettel szemben álló kihívásokra adandó válaszok terén is. Az állami kutatási rendszer szerkezeti továbbfejlesztése segíti a célok elérését a folyamatosan változó nemzetközi feltételek között.

A rendszer szintjén

1. Az állami kutatási rendszert teljes működési egységként kell továbbfejleszteni a jelenlegi alapokról a kutatás és fejlesztés minőségének és relevanciájának folyamatos figyelembe vételével. A fejlesztési intézkedéseket a tevékenységek fontossági sorrendjének meghatározásával, a kutatóhelyek nemzetközi és nemzeti szakosításával és az előretételeken alapuló szelektív döntéshozással kell meghozni. Rendkívül fontos, hogy azokon a területeken fejlesszenek világszínvonalú K+F-et, amelyek a nemzetgazdaság, a társadalmi fejlődés és az állampolgárok jóléte szempontjából a legfontosabbak. A fejlesztési intézkedéseket azoknak a szervezeteknek kell megtenniük, amelyek érintettek az adott területen. A globális fejlődés, az ERA kialakítása és a Balti-tengeri Régió fokozott együttműködése miatt különös figyelmet kell fordítani a tudományos és technológiai nemzetközi együttműködésre.

2. Az állami kutatásfinanszírozó szervezeteknek fokozniuk kell együttműködésüket egymással, valamint a hazai és külföldi magánbefektetőkkel a legmagasabb szintű tudásközpontok és tudományterületek erősítése érdekében. Fontos, hogy a kutató szervezetek alapfinanszírozása és pályázati finanszírozása kiegyensúlyozott módon egészítsék ki egymást. Intézkedéseket kell tenni a felsőoktatási intézmények, kutatóintézetek és vállalatok közötti közös projektek számának növelése, valamint az infrastruktúra javítása érdekében, szem előtt tartva a kutatási rendszer fejlesztését és a kutatáson alapuló társadalmi és technológiai innovációt.

3. Az oktatás, kutatás és innováció nemzetközivé válása a kutatási rendszer egészének központi fejlesztési célja. A finn tudomány és technológia által ajánlott együttműködési lehetőségek nemzetközi kommunikációját javítani kell, és a nemzetközi együttműködést a törvényi szabályozás eszközeivel is elő kell segíteni. Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a finn kutatási rendszer résztvevőinek lehetőségei és képességei a külföldi kutatók és szakértők fogadására javuljanak. Az Oktatási Minisztérium más minisztériumokkal együtt biztosítja a jelen határozat megvalósításához és a kutatói karrier felépítéséhez szükséges szellemi háttérrel.

Döntéshozatal és koordináló szervezetek

4. Választási időszakonként legalább egyszer a kormány lehetőséget biztosít a Parlament számára, hogy átfogó vitát folytasson a tudomány-, technológia- és innovációpolitikáról. A vita alapja a kormánynak az egyetemi oktatás és kutatás fejlesztésére vonatkozó terve és a Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács háromévenként kiadott fehér könyve a tudományos kutatás és technológiafejlesztés helyzetéről.

5. A tudományos, technológiai és innovációpolitikai tanácsadó szervezetek és a politikai döntéshozók közötti kapcsolatokat erősíteni kell. A Gazdaságpolitikai Kabinet a terület fontosabb kérdéseit a döntések előtt megtárgyalja. Ezen kérdések vonatkozásában az oktatási miniszter részt fog venni a Kabinet döntési folyamatában. További intézkedésekre kerül sor a parlamenti ciklus végén.

6. A fentiek érdekében a Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács lesz az összes fontos releváns kérdésben a legfőbb szakértői testület. A Tanács megbízásának időtartamát a jelenlegi három évről négy évre kell kiterjeszteni, és ki kell nevezni egy főállású főtisztart, aki az Oktatási Minisztérium szervezetében

fog működni. A legfontosabb kutatási ágazatokat figyelembe kell venni a Tanács személyi összetételének kialakításakor.

7. A tudomány-, technológia- és innovációpolitika szerepét erősíteni kell az Oktatási Minisztériumban és a Kereskedelmi és Ipari Minisztériumban, különös tekintettel a nemzeti horizontális együttműködésre és az egyes minisztériumok belső ágazati együttműködésére.

8. A K+F és az innováció finanszírozási hatékonyságának növelése és a jelenleginél nagyobb kutatóegységek létrehozása érdekében a Finn Akadémia és a Tekes Technológiafejlesztési Központ a Sitrával és más finanszírozó szervezetekkel együtt továbbfejleszti innovációtámogató tevékenységét és együttműködését. A finanszírozó szervezeteknek felül kell vizsgálniuk a jelenlegi módszereiket és eszközeiket, és szükség esetén új eszközöket kell létrehozniuk az interdiszciplináris és intertechnológiai kutatás elősegítésére és a világszínvonalú kutatók Finnországba csábítására.

9. A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanács irányításával nemzeti stratégiát kell készíteni a nemzetközileg versenyképes tudományos és technológiai klaszterek és kiválósági központok fejlesztésére. A stratégia javaslatokat fog tartalmazni az extenzív infrastruktúra fejlesztésére és kihasználásának javítására.

Egyetemek és főiskolák

10. A felsőoktatás fejlesztésének célja egy olyan rendszer létrehozása, amely minden szempontból magas színvonalú, az ország hagyományosan fejlett tudományterületein pedig világszínvonalú, és amelynek megújulási és reagálási képessége folyamatosan új kutatási lehetőségeket teremt. A műszaki főiskolákat az ipar céljainak és a küldetésüknek megfelelő regionális központokká kell fejleszteni. A felsőoktatási rendszer további kiterjesztésére nincs szükség. A fejlesztési lépéseket az Oktatási Minisztérium felügyeli annak érdekében, hogy az egyes egységek minősége, oktatási tartalma és hatékonysága tovább növekedjék. Ehhez nagyobb és koncentráltabb egységekre, erősebb hálózatokra és sokkal hatékonyabb vezetésre és evaluációs munkára van szükség.

11. Az egyetemeknek javítaniuk kell nemzetközi versenyképességüket; ennek érdekében jobban meg kell határozniuk kutatási és oktatási profiljukat, valamint javítaniuk kell a kutatás minőségét, fokozni interdiszciplinaritását, és személyi feltételeiket nemzetközileg is magas színvonalúvá fejleszteni. A műszaki főiskolákat fenntartó intézmények az Oktatási Minisztériummal együtt felelősek azért, hogy az egyes főiskolák több oktatási területen működjenek, elég nagy méretűek legyenek, valamint a K+F eredményeinek hasznosítóival közösen fektessenek be a magas színvonalú oktatásba és az alkalmazott K+F fejlesztésébe. Az oktatás nemzetközivé válását elősegítendő növelni kell az idegen nyelvű oktatást, és elő kell segíteni a finn diákok külföldi tanulását, valamint javítani kell a külföldi diákok számára nyújtott szolgáltatásokat. Az EGT területén kívülről érkező diákok vonatkozásában a 2005 őszén esedékes költségvetési döntésekhez kapcsolódóan meg kell vizsgálni a tandíj bevezetésének lehetőségét. A 10. és 11. pont alatt említettek vonatkozásában figyelembe kell venni a finnországi svéd nyelvű felsőoktatás speciális igényeit.

12. Az egyetemi vezetést, azon belül a stratégiai tervezést és a kutatásszervezést tovább kell fejleszteni, és a kutatást a nagyobb szinergia és a kritikus tömeg elérése érdekében nagyobb, lehetőleg interdiszciplináris szervezetekbe kell tömöríteni. Az egyetemek stratégiai irányítását a változó követelményeknek és körülményeknek megfelelően kell átalakítani. A kutatásirányítók képzését intenzívebbé kell tenni.

13. Az egyetemek gazdasági erejét és függetlenségét törvényhozási eszközökkel kell kiterjeszteni a világszínvonalú tudás, know-how és hálózatok építéséhez a feltételek megteremtése érdekében. Az Oktatási Minisztérium felügyelete mellett az egyetemek finanszírozását a növekvő feladatkörnek megfelelő szintre kell emelni. Ennek érdekében költségvetési reformot kell végrehajtani, aminek eredményeképpen pontosan ismerhető az egyes tevékenységek költsége, és a pénzügyi tevékenység átláthatóvá válik. A vállalatok által adományként felajánlott támogatások maximális adómentességi határának felemelését meg kell vizsgálni.

14. Az Oktatási Minisztérium irányításával felül kell vizsgálni az egyetemeken közvetlen költségvetési támogatásának kiszámítására használt képletet. Az alaptevékenységek megerősítése mellett a finanszírozás nagyobb részét kell – az oktatott tárgyak jellemzőit is figyelembe véve – az oktatás és a kutatás minősége alapján odaítélni. Ugyancsak finanszírozni kell az intézmények szerkezeti és irányítási reformjait. A felsőoktatási intézményeknek az oktatás és kutatás minőségének javítását célzó megújítására és szakosodására szolgáló, pályázati úton elnyerhető forrásokat is növelni kell. Az Oktatási Minisztérium irányításával a teljesítmény-indikátorokat a célnak megfelelően kell átalakítani.

15. Törvényi szabályozás útján kell bővíteni és rugalmasabbá tenni annak lehetőségét, hogy a felsőoktatási intézmények szellemi tulajdon-jogot vigyenek tőkeapportként vállalkozásokba. Az intézményeknek ki kell dolgozniuk az együttműködésre és tudástranszferre vonatkozó stratégiájukat, amelyben figyelembe kell venni a közvetítő cégek által ajánlott lehetőségeket. Ezen túlmenően az egyetemeknek egyértelmű modelleket kell kialakítaniuk az egyetemi vállalkozások alapításához és működéséhez. A 2005. augusztus 1-én életbe lépő új szabályozást a szükségleteknek megfelelően át fogják alakítani.

16. Az Oktatási Minisztérium partnereivel együttműködve a jelen határozat szellemében felül fogja vizsgálni a az egyetemi kutatás- és oktatásfejlesztési tervet, és 2005 végéig benyújtja azt a kormánynak.

Ágazati kutatás és az állami kutatóintézetek

17. Az összes minisztérium saját szakterületén vizsgálja meg a Miniszterelnöki Hivatal, az Oktatási Minisztérium és a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium által 2004 őszén az ágazati kutatás tárgyában publikált jelentésekben foglalt javaslatokat, és a jelen Határozat alapján készítsen a saját szakterületére vonatkozó ágazati kutatásfejlesztési és -hasznosítási tervet. A terveket 2005. szeptember 30-ig kell benyújtani a Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácshoz. Az egyéb kormányzati területekkel közösen készíthető fejlesztési tervekben is figyelembe kell venni a jelentésekben megfogalmazott javaslatokat.

18. Az ágazati kutatások fejlesztési terveinek összeállítása után a kormány kinevez egy munkacsoportot, amely elkészíti az összesített ágazati kutatási tervet, és a rendelkezésre álló forrásokat a társadalmi célok figyelembe vételével allokálja.

19. Minden minisztérium kijelöl egy személyt vagy részleget aki/amely az ágazati kutatás stratégiai tervezését, valamint a rendelkezésre álló források felhasználását irányítja és koordinálja, továbbá felelős a kutatási eredmények felhasználási mechanizmusainak fejlesztéséért.

20. A minisztériumok növeljék kutatásfinanszírozásra fordítható forrásaikat, és fejlesszék tovább finanszírozási és egyéb együttműködésüket a Finn Akadémiával és a Tekes-szel. Minden minisztérium fejlesszen ki a hozzá tartozó kutatóintézetekkel közösen megfelelő tervet a kutatóintézetektől elvárható és az ágazat számára szükséges teljesítmény elérése érdekében. A terv térjen ki a szükséges alapkompenciákra és a tevékenységek erősítését szolgáló hálózatok építésére.

21. A kutatóintézetek tegyenek szert több szerződéses és egyéb külső támogatásra, és növeljék teljes finanszírozásukban az ilyen források arányát. A minisztériumok és a kutatóintézetek fejlesszék tovább finanszírozásuk és költségvetésük adminisztrációját és számlázási gyakorlatukat olyan módon, hogy az egyes tevékenységek valódi költségeit nyomon lehessen követni, és figyelembe lehessen venni a finanszírozásban.

22. Az Állami Technológiai Kutatóközpont (VTT) szerepét az innovációpolitika megvalósításában erősíteni kell. A VTT növelje tovább versenyképességét és kompetenciáját elsősorban a Finnország számára legfontosabb kiválasztott prioritási területeken a 9. pontban hivatkozott nemzeti stratégia alapján. A kiválasztott területek alapfinanszírozását a VTT-nél növelni kell.

Közvetítő szervezetek

23. A Kereskedelmi és Ipari Minisztérium irányításával intézkedéseket kell tenni a regionális és helyi szereplőket és innovációs környezeteket az országos innovációpolitikával összekapcsoló stratégiai folyamatok megeremtésére. Ezzel összefüggésben intézkedni kell a technológiai központok mint a nemzeti innovációs rendszer részei helyzetének és feltételeinek megerősítésére.

24. A tudás- és technológiatranszfer intézményrendszere fejlesztésének elsődleges célja a magánszféra szolgáltatásainak és működési feltételeinek javítása. A közszolgáltatások területén ki kell küszöbölni a piaci és rendszerhibákat. A finanszírozó szervezetek közötti együttműködést közös szolgáltatási modellek kialakításával kell javítani annak érdekében, hogy a nemzetközi és nemzeti folyamatok és hálózatok hatékonyan ériék el a helyi szervezeteket.

25. A Kiválósági Központ Program lehető legmagasabb szintű működését és gyakorlati hasznosítását tovább kell erősíteni és a Programnak az innovációpolitikával való kapcsolatát szorosabbra kell fűzni. Erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a Programban részt vevő állami intézmények munkamegosztása világos legyen, és ösztönözni kell a köztük az együttműködést. A 2007 januárjában elindítandó új program sokkal világosabban fog kapcsolódni a nemzeti innovációpolitikához. A fenti célok elérése érdekében a Kereskedelmi és Ipari Minisztérium több beleszólást kap az új program tervezésébe.

26. Az iparpolitika részeként a közvetítő szervezetekkel kapcsolatos innovációpolitikai intézkedések a tudásintenzív ágazatok hosszú távú fejlesztését kell hogy célozzák. A közvetítő szervezetek fokozzák együttműködésüket valamint a hálózatépítést az állami kutató szervezetekkel. A közvetítő szervezetek tudásbázisát növelni kell, és az ezzel kapcsolatos képzést erősíteni. A Kereskedelmi és Ipari Minisztérium mérje fel és értékelje a közvetítő szervezetek hatását.

A Határozat végrehajtásának ellenőrzése és értékelése

27. A minisztériumok tegyenek jelentést a kormánynak a jelen Határozat végrehajtásához szükséges döntéseikről és a megtett lépésekről. Az első jelentést 2006. június 30-ig kell benyújtani a Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácshoz. A Tanács ezután véleményt nyilvánít, és szükség esetén javaslatot tesz további intézkedésekre. A javaslatokat összhangba hozzák a 18. pontban említett munkacsoport munkájával.

28. A Finn Akadémia és a Tekes közösen végezzen hatáselemzést a költségvetési kutatási szervezet szerkezeti továbbfejlesztéséről az egész kutatási-fejlesztési és innovációs rendszer értékelésének részeként.